

[Udenrigsministeren]

tage en mere dybtgående drøftelse om i det udenrigspolitiske nævn eller andetsteds.

Jeg tror, at hr. Arne Christiansen vil give mig ret i, at der kan være situationer, det er egentlig forkert, hvor man må se på selskabet = det siger vi jo også, når vi taler om vægten af somme tider at tale sammen med de ni – hvor en logisk opfølgning af stemmeforklaringen ved afstemningen vil give et selskab, som de fleste alligevel vil betakke sig for at se Danmark i. Men jeg indrømmer, at problemet er der.

Så vil jeg til hr. Ninn-Hansen, idet jeg håber, at jeg ikke rejser debatten igen, når den lige er afsluttet, kun sige, at behændighed da ikke er det, jeg nødigst vil angribes for fra hr. Ninn-Hansens side. Jeg vil gerne føje til – og det håber jeg, at hr. Ninn-Hansen respekterer – at jeg kender hr. Ninn-Hansens og hans partis holdning til nogle af de ting, der her skiller os. Den er ganske klar. Jeg er ikke enig i den, men jeg kender den og jeg respekterer den. På samme måde går jeg ud fra – og sådan opfattede jeg også det, der blev sagt her – at hr. Ninn-Hansen kender socialdemokratiets holdning, kender regeringens holdning, er uenig med den på nogle af de punkter, vi har drøftet her i dag, men også anerkender de motiver, vi har til at føre den politik, vi har ført. Det ligger klart. At der så kan være nogle ting, som debatten i øvrigt har afklaret, er jeg helt enig i.

(Kort bemærkning).

**Jørgen Junior (FP):**

Så har jeg måske alligevel overvurderet udenrigsministerens intelligens. Jeg skal gøre det helt klart, at jeg naturligvis ikke på nogen måde trak i land, og jeg beklager, at udenrigsministeren har opfattet det på den måde. Det, jeg sagde i mit første indlæg, er naturligvis det, jeg mener. At udenrigsministeren ikke har ønsket at besvare det første indlæg, synes jeg sådan set taler for sig selv.

**Gert Petersen (SF):**

Jeg synes, det har været en ganske interessant debat. Man kan jo godt have det synspunkt, at det er en fordel for et land, at der er klarhed omkring dets udenrigspolitik, men hvis udenrigsministeren har den opfattelse, at det er en fordel for et lille land, at der råder en betydelig uklarhed omkring dets udenrigs-

politik, så må han have lov til at have den opfattelse. Jeg skal da ikke frakende det en vis visdom. Jeg mener ikke, det er helt klogt. Men bevar mig da vel, hvis det er linjen i dansk udenrigspolitik, at man siger én ting, når man er ude, og noget andet, når man er hjemme, og hr. Ninn-Hansen er utilfreds med, hvad man siger derude, men meget tilfreds med, hvad der bliver sagt herhjemme, så må vi jo tage det til efterretning.

Jeg har to bemærkninger til noget, som ministeren direkte rettede til mig.

Først om neutronbomben. Det var da interessant at høre, at ministeren mener, at det er et nyt, afskyeligt våben. Den betragtning kan jeg ikke rigtig finde i det svar, ministeren har givet mig. Det skulle da lige være, at det er et lige så ubehageligt våben som de andre; der er ikke nogen kvalitativ forskel. Men det er ikke det, sagen drejer sig om.

Jeg har ikke kørt den store moralske linje i forbindelse med neutronbomben, det vil jeg godt bede ministeren lægge mærke til. Det, jeg har sagt i de spørgsmål, jeg har stillet, er, om det ikke er risikabelt, at der hermed sættes et nyt rustningskapløb i gang. Vi kan vende tilbage til det, når vi skal diskutere kaprustnings- og nedrustningsproblematikken, men det har jeg aldrig fået noget svar på. Derimod har jeg fået nogle betragtninger om, at det var også kedeligt med denne neutronbombe, men den var vel hverken værre eller bedre end de andre atombomber, og der var ikke noget kvalitativt spring i udviklingen, om jeg så må sige.

Dernæst er jeg ked af, forretningsordenen ikke tillader mig at karakterisere ministerens bemærkning, når han siger, at Gert Petersen udelukkende fokuserer på dette ene våben, neutronbomben. Jeg nævnte udtrykkeligt, da jeg gennemgik rustningssituationen, neutronbomben, jeg nævnte Trident u-båden, jeg nævnte cruise-missiles; disse tre nye våben nævnte jeg. Det er nye våben eller fremføringsmidler, der er kommet frem inden for de sidste 3-4 år, og som givetvis må påvirke det internationale klima, den internationale situation og sætte yderligere gang i kaprustningen.

Det er det, jeg godt ville have haft en kommentar til fra ministeren, men i stedet for får jeg altså nogle bemærkninger, som forretningsordenen afskærer mig fra at karakterisere. Det vanskeliggør en saglig debat,